Kamarád - Bonsai č.3

1.
Co komu chybí, když se něco vyplní,
poslední kapkou plná číše přetéká,
nechtěl jsi mi ublížit a říkáš: to je tím,
jak prázdné rámy padají a pláčou dojetím.

R1:
Najednou se nic nového už nepoví,
polibek byl tou ozvěnou sametový,
(h)ladí se věci, co zbyly nám tu na hraní,
vůbec jim nevěříme, proto pláčem do dlaní.

2.
Co komu schází, když se utíká,
na rohu se udýchaně chvilku zastaví,
jen vzduch pálí do očí a možná je to tím,
jak prázdné rámy padají a pláčou dojetím.

R2:
Hledáme v nich bez ostychu zapomnění,
nečekaně v jedné chvíli prozrazeni,
to se poví, políček byl tak akorát,
ani moc nebolel, jen si zůstal po něm stát.

3.
Kdo kolik dává, když se cítíš sám,
byl tady jednou, v jedné chvíli přivolán,
sváděl všechno na druhé a podvedl je tím
a prázdné rámy padají a pláčou dojetím.

R1 + R2...